

Ζευκι πολιτικό κάπως φαναστικό.

Ό γέρο Κορδονάτος
χρσέει κοσονάτος.

Μπάτε, λεβέντες, 'στό χορό ν' ακούσετε τραγουδά,
νὰ δῆτε και τὸν Θεοδωρή,
ποὺ πριαντάφυλλα φορεῖ
και Κηφισσις λουλουδιὰ.

Μπάτε, λεβέντες, 'στό χορό
μὲ τὸν παπποῦ τὸν λιγερό
καὶ φέρετ' ἕνα γύρο...
γεγά σου, Κορριάτη μπιρο.

Μπάτε, λεβέντες, 'στό χορό μὲ τὴν γρηά Θεοδώρα
κί ἄς γίνωμ' ἕνα τώρα.

Άσικη μου, Κορριάτη μου, κορμὶ γυτὸ κί ἀντάμικο,
ξέγνη τὰ πρῶτα λόγια μου
κί ἔλα μ' ἐμένα, τζόγια μου,
καὶ χόρεψε τὸν τζάμικο.

Φίλοι μου κί ἡμέτεροί μου,
παῖνε τώρα τὸ μπουρί μου.

Κώστα μ' Ἀγγελόπουλέ μου, τζιριτζιάντζουλας μὴν κάρης..
Καρκαπένε, τὸν Γεωργιάκη μὲ κρυφτοὺς νὰ μὴν τὸν σκάρης.

Όγι! Ἐλήτσα και Κορδόνι,
σίμωσε νὰ σὲ φιλήσω...

τοῦ σπητιοῦ μου τὸ μπαλλόνι
μὰ γὰρ πάντα θὰ τὸ κλείσω,
κί ὅπως πρὶν δὲν θὰ φωνάζω γιὰ θεσμούς και γι' ἄλλα τέ-
τοικ...
τῆκα, Τζώρτζη, ποῦ μοῦ κάνει τέσσερα τὰ καμπάκινα.

Όλα ζάχαρι κί ἀγάπη...
γόρεσε, Γιουσουφ-Άράπη.
Μάγια μούγιες καμωμένα
και τρελλαίνονται γιὰ σένα.

Μάγια μάγια τὸν μαγιζὼν,
βόγια βόγια τὸν βογιζὼν
τὸν Γεωργιάκη ράνετε
γιὰ νὰ τὸν εὐφράνετε.

Κάκια πιὰ δὲν τοῦ κρετῶ,
τοὺς θεσμούς τοὺς παραιτῶ,
τὰ σκνίδιχ μου πετῶ.

Τόκα κί ἄλλη, κύρ Γεωργιάκη, κί ἔλα κίτσα τὸ ποτῆρι,
κί ὁ Κορδονάτος θὰ κάρη τὸν κί ἄλλο σου χουτῆρι.

Θέλεις τῆς μεταλλικαῖς;
θέλεις τῆς ἐκρηκτικαῖς;

Ό,τι θέλεις, Κορριτάκη, λέγε το τοῦ Θεοδωρή,
κί ἡ Κορδόνικ τὸ ψηφίζει παραχρησμὰ κί αὐθωρεῖ.

Όγι! ὁ νοῦς μου τώρα στρέφει
κί ἦλθα κάπως εἰς τὸ κέρι.

Ἐλα κέρνα, παππαζιά,
και βκατῆτε με, παιδιὰ,

γιατί φαίνεται πὼς ἦπια
και θ' ἀρχίσω τὰ τερτίγια.

Κόντε μου, νὰ σὲ χάρῶ,
μὲ θεωρεῖς και σὲ θεωρῶ
πὼς τρικλίζεις 'στό χορό.

Πότε θέλεις και τάρνια μας, Σκαρπινάτε σεδνταλη,
νάρχωνται μὲς 'στὴ Βουλή;
Θέλεις τὸ πρῶτ' 'στὰς δέκα;
θέλεις 'στὰς ἕνηχ τὸ βράδου;
μὴ μοῦ κάρης τὸν γαιουλέκα
κί ἔλα 'πές μου το μὲ χἀδι.

Κερνάτε μας μὲ τὸ φλακί, κερνάτε μὲ τὴν τσότρα,
κί ἔλα κἀξὶ μου χόρεψε και σὺ, Ραλλῶ προδῶτρα.
Μ' ἐκεῖνη τὴν διάλυσι μούσχαρες τὸ σκαῖτι,
μὰ λησμονῶ τί μούστειζες μ' αὐτὸ τὸ φουγοπίτι.

Τὰ λησμονῶ, Ραλλάχη μου,
Δημήτηρ μου, ποῦλάκι μου.
Τόκα κἀξὶ μου κἀνα,
ξενὸ ἐπεσομπλικιάνε,
κί ἄπ τὰ μαλλιάχια σου και σὺ
μὰ τρία κόψε μου χουσιῆ.

Γιὰ βκατῆτε με και βλέπω μὲ πολὺν παροξυσμὸν
ἀπ' ἐδῶ σκνίδιχ σκῶρηχ κί ἄπ' ἐκεῖ θεσμούς θεσμῶν,
και βαδίζω παρακαταίων
σὲ συντριμματα τροπαίων.

Γιὰ βκατῆτε με, και βλέπω σὰν πολέμου Στρατηλάτη
τὸν εἰρηνικὸ Κορριάτη,
και τὸν βλέπω μὲ τὴν πάλαι τὴν δίκη μου νὰ κτυπῆ
και νὰ κόβῃ τὸ τριφύλλι...
βλέπω βῶδι τὸν παππά
και τὸν οὐκὰν σποντύλι.

Μαρουλοστεράνιχ πλέκα
κί ὄλο ποτῆριχ τρεβῶ...
τῶκα μίχ, κύρ Ἄλεκῶ,
ἀνηψάκι μου βουβῶ.

Τὴν ἀγάπη μου σοῦ δίνα
και γιὰ σένα τώρα πίνω,
ἀν και σὺ, κύρ Ἄλεκάχη,
ἴσα μ' ἕνα φουντουκάκι
μούγιες τὴν καρδιά φερμαῖα.

Τρῶτε, παιδιὰ, σπληνάντερο, τρῶτε και κοκορέτσι,
κί ἄστε τὰ νομοσχέδια νὰ τὰ περάσουν ἔτσι.
Εὔοι!... τὸ Βουλευτήριον τοῦ Βασιλείου τοῦτου
κάνει καλὰ, κάνει κακὰ, κάνει τοῦ κεραλίου του.

Κίλια καντῶρηχ ζάχαρι νὰ ρίξετε 'στὴ λίμνη,
γιὰ νὰ γλυκάνῃ τὸ νερὸ
τάκνιτον και τὰ λυμῶρ,
νὰ πιουμ' ἐμεῖς οἱ λέοντες, νὰ πῆτε σεῖς οἱ σκύμοι.

Ἐβίθχ σας κί εἰβίχ μου... κί ἐχόρεψχ και τάπα,
κί ἀκοδοσε και τὸν Κόντε σας, ὅσοιχε γίνει τάπα.